

Sygn. akt II CSK 480/17

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z wniosku M. K.
przy uczestnictwie E. M. S., K. M. D.,
U. M. C., H. M. i P. M.
o stwierdzenie nabycia spadku po H. M. M. ,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 grudnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania P. M.
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 14 lutego 2017 r., sygn. akt XV Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten nie narusza norm Konstytucji i pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy, dopuszczającymi wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Uczestnik postępowania zarzucił zaskarżonemu postanowieniu Sądu Okręgowego w P. z dnia 14 lutego 2017 r. naruszenie art. 217 § 1, art. 224, 227, 233 § 1, art. 236 zd. 1, art. 278 § 1, art. 285 § 2, art. 290 § 1, art. 328 § 2, art. 378 § 1, art. 381, 382 i 387 k.p.c. oraz art. 945 § 1 pkt 1 k.c. - w różnych układach i powiązaniach, a wniosek o przyjęcie do rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej uzasadnił oczywistą jej zasadnością ze względu na naruszenie art. 945 k.c. przez uznanie testamentu notarialnego H. M. M. sporządzonego w dniu 15 października 2012 r. za ważny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej bez potrzeby głębszej analizy jurystycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Okoliczności przytoczone we wniosku

powołującym się na rozpatrywaną przesłankę powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06).

Skarżący nie przedstawił przekonujących argumentów świadczących o występowaniu w sprawie tak rozumianej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Sformułował własną ocenę rozstrzygnięcia, niemniej nie wykazał w istocie jakiegokolwiek naruszenia art. 945 k.c. Uszło też uwagi skarżącego, że zgodnie z art. 398³ § 3 k.p.c., podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Sąd Najwyższy jest związany dokonanymi przez sądy *meriti* ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

jw

I.n